

коя банка могат да разчитат? Днесъ положението на всички банки, на всички търговци е разклатено. Голѣмъ вѣтъръ има около тѣхъ. Той разклаща положението имъ. Който нѣма работа, той постоянно се тревожи — разклатено е положението му. Като намѣри нѣкаква работа, човѣкъ престава да се тревожи. Бездѣлието е причина за тревогитѣ въ човѣшкия животъ. Да се тревожи човѣкъ, това значи да събира сламки, да ги нарежда на купчинки и да ги пренася отъ едно мѣсто на друго. Цѣлъ день ги мѣсти, а вечерята ще брои, колко купчинки е направилъ и колко пжти ги е премѣстилъ.

„Сиротата вдовица тури отъ всички най-много.“ Въ този стихъ Христосъ обръща внимание върху факта, че сиротата вдовица, която даде последната си пара, тури отъ всички най-много. Съвременнитѣ хора, обаче, считатъ за щедъръ човѣкъ онзи, който дава много. Тѣ уважаватъ богатитѣ, защото много даватъ. За такива богати Христосъ казва, че тѣ турятъ отъ изобилието си, а не отъ последното, което иматъ. Тѣ не туриха всичкия си имотъ. А човѣкъ не може да разбере истината, не може да постигне нѣщо, ако не заложи цѣлия си животъ. Докато мисли, че може да намѣри смисъла на живота, ако не го заложи цѣлъ за Господа, той е застаналъ на крива основа, той има човѣшки разбирания. При това положение човѣкъ е изложенъ на постоянни вътрешни разочарования. Който не е намѣрилъ истината, той ще се ражда и преражда, ще се жени и преженва, деца ще ражда и ще ги погребва, ще страда, ще боледува, ще изпита всички нещастия въ живота. Такава е заплатата на онзи, който не познава истината. — Защо е така? — Защото тѣзи хора не сж познали истината. Истината е тѣсно свързана съ цѣлокупния животъ. Щомъ разбере този животъ, едновременно съ това човѣкъ ще разбере и истината. Тѣй щото, когато говоримъ за истината, разбираме човѣкъ, който е стигналъ до най-високото положение — да работи за Бога. Истината е въ самия човѣкъ. Казано е въ Писанието: „Вложилъ си истината въ човѣка“. Истината не може да бжде вложена въ животно или въ растение, защото тѣ сж низши форми на проявения животъ. Истината е вложена въ най-високата форма на земята — въ човѣка, билъ той мъжъ, жена или дете, като носители на образъ и подобие Божие. Срећнемъ ли човѣкъ, въ